

Jsem unavený, potřebuji přestávku. Sedám si a vybírám z batohu pár svitků. Možná v nich najdu indicii, jak dál. Po chvíli narážím na zajímavý text. Jedná se zřejmě o soukromou korespondenci, navíc psanou ženskou rukou:

...A jak šla babička Jaroslava uličkou katedrály, měla zřejmě hodně zlomyslnou náladu a kopla Vítkova dědu do kotníku, ten klopýtl a vrazil mámě do zad. Zeť Vít to viděl a začal se hlasitě smát. Já jsem se mohla hanbou pod zem propadnout. Lidé se po nás koukali a děda Maximilián si neodpustil pár hodně nehezkých poznámek. Když jsme se konečně usadili, tak můj manžel Tomáš vytáhl z brašny zbrusu novou bibli, kterou posunul se spikleneckým úsměvem tchyni Markétě. Zdálo se, že zbytek mše projde bez incidentů, když vtom moje máma zrudla a začala zuřivě gestikulovat. Vítkovo děda se začal smát a lidé se po nás zase začali otáčet. To už bylo jasné, že na té nové bibli je něco divné. Ptala jsem se Tomáše, co to má celé znamenat. To už knihu držela v ruce Tomášova babička a Markéta se ji marně snažila získat zpátky. Moje dcera se snažila situaci uklidnit výmluvnými gesty a pohledy.

Všechno se vyjasnilo až při obědě – babička Jaroslava vysvětlila, že to byla houby bible, ale ilustrovaná sbírka milostné poezie, jenom umně vázaná, kterou si Markéta u Tomáše objednala, protože ji mše vždycky nudí. Vítkova babička řekla, že je to celé hrozná hanba a že jí je trapné mít někoho jako je Tomáš v rodině. Vítkův táta s vítkovým dědou se hrozně smáli a Markétina matka jí řekla, že je hloupá husa. Celé to ukončil Vítkův děda, který knihu vyhodil z okna...

Jsem unavený, potřebuji přestávku. Sedám si a vybírám z batohu pár svitků. Možná v nich najdu indicii, jak dál. Po chvíli narážím na zajímavý text. Jedná se zřejmě o soukromou korespondenci, navíc psanou ženskou rukou:

...A jak šla babička Jaroslava uličkou katedrály, měla zřejmě hodně zlomyslnou náladu a kopla Vítkova dědu do kotníku, ten klopýtl a vrazil mámě do zad. Zeť Vít to viděl a začal se hlasitě smát. Já jsem se mohla hanbou pod zem propadnout. Lidé se po nás koukali a děda Maximilián si neodpustil pár hodně nehezkých poznámek. Když jsme se konečně usadili, tak můj manžel Tomáš vytáhl z brašny zbrusu novou bibli, kterou posunul se spikleneckým úsměvem tchyni Markétě. Zdálo se, že zbytek mše projde bez incidentů, když vtom moje máma zrudla a začala zuřivě gestikulovat. Vítkovo děda se začal smát a lidé se po nás zase začali otáčet. To už bylo jasné, že na té nové bibli je něco divné. Ptala jsem se Tomáše, co to má celé znamenat. To už knihu držela v ruce Tomášova babička a Markéta se ji marně snažila získat zpátky. Moje dcera se snažila situaci uklidnit výmluvnými gesty a pohledy.

Všechno se vyjasnilo až při obědě – babička Jaroslava vysvětlila, že to byla houby bible, ale ilustrovaná sbírka milostné poezie, jenom umně vázaná, kterou si Markéta u Tomáše objednala, protože ji mše vždycky nudí. Vítkova babička řekla, že je to celé hrozná hanba a že jí je trapné mít někoho jako je Tomáš v rodině. Vítkův táta s vítkovým dědou se hrozně smáli a Markétina matka jí řekla, že je hloupá husa. Celé to ukončil Vítkův děda, který knihu vyhodil z okna...